

товариства.

Корпоративне управління як система взаємовідносин у відомому трикутнику “акціонери – наглядова рада – менеджмент” є основою як для забезпечення ефективної діяльності компанії в короткотерміновій перспективі, так і для успішного стратегічного розвитку.

Отже, система взаємовідносин між акціонерами і менеджментом далеко не завжди прозора, ефективна і захищає права акціонерів. Тому багаточисельні законодавчі вимоги і правила, а також принципи корпоративного управління націлені не стільки на покращення результатів діяльності компанії, наприклад, фінансових, скільки на забезпечення максимального ступеня захисту вкладень інвесторів.

Використані джерела:

1. Указ Президента України “Про корпоратизацію підприємств”. URL :<https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/210/93#Text>
2. Шкільняк М. Корпоративне управління : навч. посіб. Тернопіль :Крок, 2014. 293 с.

Іщук Анастасія, Петрук Аліна
Західноукраїнський національний університет
(науковий керівник: к.е.н., доцент, доцент кафедри менеджменту,
публічного управління та персоналу ЗУНУ Крисько Ж.Л.)

СТРАХУВАННЯ МЕДИЧНИХ РИЗИКІВ ДЛЯ ПОДОЛАННЯ КРИЗОВИХ СИТУАЦІЙ В РОБОТІ ЗАКЛАДУ ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я

Професійна діяльність в охороні здоров'я супроводжується значним числом ризиків для пацієнтів, персоналу та матеріальної бази медорганізації. В останні роки проблема вивчення та управління ризиками (ризик-менеджмент) набула надзвичайної гостроти у зв'язку зі зростанням складності соціальних та технологічних процесів не тільки на макро-, але також на мезо- та мікрорівні особливо. Зважаючи на той факт, що підвищення якості медпослуг є пріоритетним напрямом розвитку політики в медичній галузі, необхідно дати визначення цього поняття.

Якість у охороні здоров'я є сукупністю характеристик, які відбивають своєчасність надання меддопомоги, правильність вибору методів профілактики, діагностування, лікування та реабілітації під час надання медпослуг, ступінь досягнення запланованого результату [2]. Для того щоб досягти високого рівня

якості медичного обслуговування, необхідно застосовувати ефективні методи управління не тільки під час кризових ситуацій, але також на постійній основі з метою попередження несприятливих явищ (превентивне управління). Постійний моніторинг та контроль основних показників стану здоров'я населення на рівні держави, а також показників діяльності окремих медорганізацій дозволяє отримувати всебічну інформацію для ефективного та економічно обґрунтованого впливу на динаміку цих процесів, для ухвалення управлінських рішень. У досягненні високих результатів велику роль грає оцінка факторів ризику об'єкта, що вивчається в рамках ризик-менеджменту.

Зауважимо, що право на охорону здоров'я громадян забезпечується, у тому числі, шляхом надання медичних послуг на платній основі. Однак, державні чи комунальні установи охорони здоров'я при наданні платних медичних послуг мають низку обмежень, серед яких обов'язок обґрунтувати правомірність стягнення плати з пацієнта, забезпечивши інформування споживача про його права за програмою державних гарантій.

На підставі проведеного аналізу нормативно-правових актів основні правові ризики можна класифікувати. Так, через відсутність чіткого поняття «лікарська помилка» встановити межу між безвідповідальністю пацієнтів, недбалістю медперсоналу та їх низьким професіоналізмом стає майже неможливо.

В Україні тема лікарських помилок є однією із болючих як для медпрацівників, так і для пацієнтів-споживачів медпослуг. Зауважимо, що медпрацівники, обмежені у можливості проводити додаткові методи обстеження. Крім того, не завжди мають змогу передбачати настання несприятливих наслідків і для життя, і для здоров'я від меддопомоги. З іншого боку, пацієнта-споживача медрослуг все частіше не влаштовує якість такої меддопомоги. Пацієнт вимагає максимуму від роботи медпрацівників. Його не влаштовують мізерні компенсації за шкоду, яка заподіяна їхньому здоров'ю через неадекватне проведення медлікуванням або через настання непередбачуваних наслідків, зумовлених індивідуальними властивостями організму пацієнта.

Тому законодавчому регулювання потребують як права пацієнтів, так і відповідальність медпрацівників. Зважаючи на актуальність вищевказаного питання, упродовж останніх років триває дискусія про необхідність введення обов'язкового страхування відповідальності в медичній сфері. На думку провідних експертів, такий механізм забезпечити права пацієнтів-споживачів медпослуг на отримання адекватної компенсації за нанесену шкоду здоров'ю. Це також дозволить отримати більшу впевненість медпрацівників з питань виплати відшкодувань.

Нині в Україні страхування професійної відповідальності медпрацівників здійснюється на підставі Закону України «Про страхування» у добровільній формі.

На державному рівні визначена необхідність ввести страхування професійної відповідальності. Свідомість медпрацівників та пацієнтів-споживачів медпослуг щоб ввести такий вид страхування ще не зовсім визріла. Практика свідчить про проведення роботи у цьому напрямі громадськими організаціями. Це дозволить сформулювати правильне бачення у страхуванні професійної відповідальності, а тим самим забезпечить безпеку медпрацівників та пацієнтів.

Використані джерела:

1. Крисько Ж.Л., Кривокульська Н.М. Аналіз практики управління охороною праці в медичній установі. Економіка та суспільство. Електронне наукове фахове видання. 2017. Випуск № 9. С. 479-483. URL: https://economyandsociety.in.ua/journals/9_ukr/82.pdf

2. Попович Т.М., Крисько Ж.Л. Гарантії держави у наданні якісних медичних послуг. *Модернізація менеджменту та публічного управління в системі охорони здоров'я* / кол. монографія за науковою ред. д.е.н. Шкільняка М. М., д.е.н. Желюк Т. Л. Тернопіль: Крок. 2020. С. 261-293. URL: http://dspace.wunu.edu.ua/bitstream/316497/38546/1/Mon_uzoz_t.pdf

Кіцак Ігор

СТРУКТУРА ОРГАНІЗАЦІЙНОГО ПОТЕНЦІАЛУ ЗАКЛАДУ ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я

(науковий керівник: к.е.н., доцент,
доцент кафедри менеджменту, публічного
управління та персоналу Дяків О.П.)

Сьогодні заклади охорони здоров'я функціонують в умовах проведення медичної реформи, посилення конкуренції на ринку медичних послуг та цифровізації всіх сфер економіки. За умов таких глибоких трансформаційних перетворень основним завданням їх діяльності залишається надання населенню якісних медичних послуг та медичної допомоги, яке реалізуються за рахунок розвитку їх організаційно-економічного потенціалу. Не тільки фінансова та матеріально-технічна забезпеченість діяльності закладів охорони здоров'я є основною умовою їх успішного функціонування, але й організаційний потенціал, зокрема визначені пріоритети, поставлені завдання, прийняті рішення, організація поведінки персоналу, готовність до впровадження інновацій. Збалансованість між цими поняттями дає змогу закладам охорони